

רשות הזיכרון לשואה ולגבורה
יד ושם

מנהל חברה ונוער

60 שנה למדינת ישראל
יום הזמור

משרד ראשי הממשלה
המשרד לענייני נמלאים | משרד החינוך

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של ניצולי השואה חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל. אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: <u>שטיינר</u>	שם פרטי: <u>רבקה</u>
-------------------------	----------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובמהלכה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס - גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני/בזמן המלחמה: <u>אדלר</u>	בלועזית	שם נעורים: <u>אדלר</u>
שם פרטי לפני/בזמן המלחמה: <u>רבקה</u>	בלועזית	מין: <u>ז</u> תאריך לידה: <u>18.4.1926</u>
מקום לידה (ישוב, מחוז): <u>אפסרה</u>	בלועזית	ארץ לידה: <u>3-חיסלובקיה</u>
שם פרטי של האב: <u>הרמן / הרמן</u>	שם פרטי ושם נעורים של האם: <u>קזרה באו</u>	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): <u>אפסרה</u>	בלועזית	ארץ מקום המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: <u>ביס</u>	מקצוע לפני המלחמה:	
מקום מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו?		
<u>סאלפרי (1944)</u>		
האם היית במחנות? אילו?		
מקום השחרור: <u>ריבניץ בגרמניה</u>	תאריך השחרור: <u>1.8.1945</u>	תאריך השחרור: <u>1.8.1945</u>
האם שהית במחנה עקורים? איזה?		לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: <u>לפני-איליה, ישיבה, קרייסין</u>	שנת העליה: <u>1947</u>	שם האנייה: <u>טבתאי, איז'נסקי</u>

נא ספרי על קורותיך לפני המלחמה
(נקודות להתייחסות: משפחה, סביבה, ילדות, לימודים, עבודה, חברות בארגון):

טדה ב 1906, בצ'חוסלובקיה וח'ימה בנסקאד עד שנת 1944

בנת 44 הונגרים

אביה ואמה 1901

שכאה וזדים אבקה היא הנקלה ומתמיהה שמה לאחים קאנים.
נאמה בן 10, בניה בת 11, יצחק לוי בן 8 והקטנה בת 3-דפני (קאנים נפון
למנת האחמאק הם הקלנים. בגדולים - רבקה, לוי וטובו.
גדלו בסביבה יהודית ומאו במקור מצד צ'חים ואחוז בקיס יהודי (חיידר אבנים).
ההורים ואקו - הגדל אהם וסוק. לא צרות.

המחנה מאה קודם - הם יטעו 10 במיליה. ב 5 במקור ועו ספירה, הולכים לא קמו והם
חלקד נתנו עבור אבאם עד שיצאו החוצה כל פנים אבמה נשאר עד סיימו אספרי.
אם היו חסרים היו ניתנים להם אולם למדוד ומצבנים. פנים אחת אבא (בלי קטן למחנות)
מתמנה אז כב נחמדיאה את בנה, הסקשיו אתה בצוואר וטילו איתה ככל המחנה.
ה"תה אחראית אז המחנה בנסם להיציג נחמיה אחזית במחוק. יום את
כחיו את בת-קורה לא רבקה והיא בחה לאחי נחמיה צמיתה. להיציג הבליה נלאיתיה.
כיום היא חיה. אם נשמו את מקור הסקשיו אז החם טלו. בחלוקה/ספירה הם
קיבלו קצת מינינה אפטיים יביה או נקניק. היא חלקה את המחנה טלה אם אחותיה
הקלנים ואלה תמיד את החלק הקטן. אם הם קיבלו תפוח החבויים נחמיהם
התחמן ואלו את הקליסות. פנים ביום הם קיבלו קצת עק ופטיים ביום הם נספיו.
כך הם נסדו באחמאק 7 חקשים ההונגרים הניו אחיהם והיו במחנות (לא סדו).
חיפשו 500 בנות יסור מתוק פוסי, מנלה ועד עם ואין. נתי אחותיה נפתו ככל המחנה
הצמני טלים והיא החברה בחברה. האחראית אז הניק וצרה לה וצברה איה צמיה.
האחראית אז הבלות הצבוא את נחמיה ואחיותיה והצלה אותם. היא קאה שנסדו
כמה נחיות עד הרכספויט האחרון. בלחמפויט האחרון הם נסו 4 ימים והיו המחנה הונגרים
מקרון עד נשמו צבארט - מקים ייצרו בצבארט ונבקה צאוויחונים (חומים האונגריין בצבארט
הנשק כל נפיד

בבארץ בצמניה היא עבדה ולושה חודשים עם היו אבריונים רבים.
בבארץ המוקדו מילת ואול וסבדוס פליט 5 קלו ייני ברלים.
הם היו מחוקים היוקרים למוק והאבריונים חתום.
לאתר ולושה חודשים פיקו את החוקי ובקשו מהחוקים להתרכז בלגיה
בזמן שלצמנים פוזבז את החוקי לסביב. לאחי נכן המוקו אורם בתחישות
היקו להם אהם הם היו כ 3,000 נשים-הלב בטורות 40 קלומטר מי טול נרצח.
בלם גטיים הצמנים התקו למרוד והם לא ידלו נשים ברמו והחשבו
ללבר אז נהגו לחיבתן - 8 קלומטר ישר ייני הרומים.
שם פוזבז חתומים ואלו נשגו בשם. מי טול ישר נהגו. הם
נמרו בשם וזא אלו ישר וכך המלאו נהגו.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחותרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אוקואציה למרכז ברה"מ):

בשנת 1939 גינן לא הייתי כלום, רק נמנעו ממני ונמנעו מאנשים אחרים לחזור

ועד בשנת '44 הם החלו לטלו בסלולטובה שם היו נלונסה שבועות.

אז בקיץ אחר לקחת מנזל דברים טובים אלו נשטאו והלו אחר לקנות

נמנעו, הכו אחר, הצמנים ואלו לקחו את הפסל (ענה שלא הליתו

לחבוא) 100 איש מקיין בלי מים, שטוקים וכו'. את הפסל הם בלו כי

אמרו נמנעו כל אג הם יהרו את הקנות הבאים.

באבי שבועות 1944 הם היא לאונסביץ. עם סבתא נמנית בת 6.

הם היו בלה והורו בלה מתקנות, נמנעו 5 בשנה והיו ציפוס

אזאר נמנעו או ימניה (סלקציה)

4- יקדים נמנעו נמנעו נמנעו

3 יקדים נמנעו נמנעו ימניה, אלא תבולת וזא ציוד. הם נלקחו לקיפוס

נמנעו אחר הנמנעו והנמנעו אחר. הם קבלו 6 אחר בג אחר

נמנעו בשנה וזא נמנעו בחברה אחר את הנמניה (בשנות 1944) - נמנעו הנמניה

מקלות, זימי, חמנה בשנה - אחר באר א, נמנעו בשנה הנמניה.

זוכה בן 40 ראה אחר מנתוק הן והביא אחר חייבת בדלחטימילא הימים.

הם נמנעו לבנות 8- בנות יקדים כי הם היו נמנעו 18.

הם ראו את הקינמטוליהיים, היו 32,000 נשים ביחוד ונמנעו לבנות הימים.

הם חלקו אדמתיים (מילונים) והיו באונסביץ, נמנעו חופשיים. האחריות אל הבנות

הייתה בלונדון או מלונקיה והייתה כמו אם, הנמניה אחר אפס מוקי פיס.

נמנעו האחר לא נמנעו אף פים, אפלו לא כדי אחר הנמניה.

מנעו בא אציל וזקת דמים, כחץ נמנעו אם אם. הם נמנעו אחר מלכת והם

אף פים לא נמנעו (נמניה הנמניה). אחר היו 5 אחר, בחו אחר ובלחטימילא.

הם נמנעו הנמניה הנמניה נמנעו היא חבט נמנעו אחריה - הנמניה אחר קודם

נא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ ישראל
(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה/עלייה):

החיים החסימים נים אצות בהם והם ברתו מהרוסים. הם נכנסו לבית נא גרמנים, נספדו מאז ונתנו את איתקוף ולאלו. מול הבית היה מתנה נוס, החוסים היוו בקורה והתחילו לנטוב את הבנות בחבר (אננס אותם) הבנות התעקו וכרתו למתנה באצו בעיר ריבנקין נסמ האנשים (אל והוקים) האנו איתם. הם ירשו אותם במתנה שלחם ובק הם מהנילו מהרוסים

בשנת 1947 היו אלה זמ תר זאין, אנטה קפליץ, קבצו קיס, נפשו וגורשו לקפריסין. היא אלה זאין בלי החכו ולאתי מסרה חוקשים הוא הלי.

הם האנו לקיבוצ בלב, היה כילן משפחה וזכנו לה.

נא ספרי על חיך בארץ

(נקודות להתייחסות: קליטה, לימודים, תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו'):

היו לי משפחה בבני ברק. יצאו ב'34 (אח ואחיינית) והיא אהבה ונה אלהם

התחלה עובד כשרים, בקובק, נחם עבודת התחלפה.

נתינה (אלה-חבר) עבדו בבית חיימה על עסק.

עזרו לי אחרים לקבא כי הם עבדו בנשק.

למה חפזה

אחיינית עובדו איתה נסא ישיבות לאמריקה.

אחתי אכן עובדו אלה נשני לקים, בן ובת.

אחיינית